

Magistrát mesta Spišská Sobota 1407 – 1906

Opis na úrovni archívneho fondu

kód	názov kódu v AJ	Obsah	Názov kódu v SJ
3.1.1.	Reference code	SK_1564_13395	Referenčný kód
3.1.2.	Title	Magistrát mesta Spišská Sobota	Názov jednotky opisu
3.1.3.	Date(s)	1407 – 1906	Časový rozsah
3.1.4.	Level of description	archívny fond	Úroveň opisu
3.1.5.	Extent and medium of the unit of description (quantity, bulk, or size)	22,70 b. m. Listiny do roku 1526 – 18 kusov (1407 – 1499) Listiny po roku 1526 – 14 kusov (1560 – 1778) Úradné knihy – 43 kusov (1470 – 1903) Registratúrne pomôcky – 14 (1849 – 1897) Spisy – 226 škatúľ a 1 balík (1772 – 1906),	Rozsah a nosič jednotky opisu (množstvo, rozsah alebo veľkosť)
3.2.1.	Name of creator(s)	Magistrát mesta Spišská Sobota	Názov pôvodcu
3.2.2.	Administrative history	Spišská Sobota je mestskou časťou mesta Poprad, ku ktorému bola pričlenená 1. januára 1946 na základe vyhlášky č. 254 Povereníctva pre veci vnútorné zo dňa 3. októbra 1945. Bola najvýznamnejším mestom spomedzi súmestia, ktoré v súčasnosti vytvárajú mesto	Dejiny správy pôvodcu

Poprad. Okrem nej tu patria pôvodne samostatné mestá Veľká, Stráže, Matejovce a Poprad. Až do prvej polovice 20. storočia bola hospodárskym, administratívnym a kultúrnym centrom, napriek tomu, že mala pomerne malý chotár – 1 076 katastrálnych jutár. Od roku 1950 má status mestskej pamiatkovej rezervácie.

Najstaršia písomná zmienka o Spišskej Sobote sa nachádza v listine kráľa Belu IV. zo 16. marca 1256. V listine sa uvádza ako „de Foro Sabbathe“ (zo Sobotného trhu). To znamená, že už v tomto období sa tu konali pravidelné sobotné trhy. V neskoršom období (v roku 1268) sa mesto spomína pod názvom „Mons sancti Georgii“ (Hora sv. Juraja, alebo Georgenberg). Vedľa pôvodne slovenskej obce, ktorá vznikla v 11. storočí, sa usídlilo nemecké obyvateľstvo a vytvorilo si samostatnú obec. K splynutiu oboch obcí došlo už okolo roku 1260. V prvej polovici 13. storočia si postavili jej obyvatelia pomerne veľký románsky kostol, ktorého farár patril do Bratstva 24 kráľovských farárov a spravoval aj filiálny kostol v Matejovciach. Spišská Sobota sa nachádzala na križovatke obchodných ciest, čo ju predurčilo na miesto, na ktorom sa pravidelne konali trhy slúžiace širokému okoliu.

Spišská Sobota získala mestské práva na základe kolektívneho privilégia Štefana V. z 25. augusta 1271. Na jeho základe bola utvorená *Provincia spišských Sasov*. Spoločenstvo spišských Sasov sa v krátkej dobe vyvinulo v Provinciu 24 spišských miest, ako to dokazuje listina z roku 1349. Právnym základom, na základe ktorého richtári i mestské rady viedli správu a súdnictvo, bolo nemecké zvykové právo spočívajúce na Saskom zrkadle, ktoré bolo v roku 1370 kodifikované ako Spišské právo – Zipser Willkür. V roku 1380 získala Spišská Sobota od kráľa Ľudovíta právo na týždenné trhy. Po založení 13 spišských miest poľskému panovníkovi boli tieto od Provincie 24 spišských miest oddelené.

V roku 1412 sa Spišská Sobota dostala s ďalšími dvanástimi spišskými mestami ako záloh za peniaze, ktoré požičal poľský kráľ Vladislav Jagelonský kráľovi Žigmundovi bojujúcemu s Benátskou republikou na 360 rokov. Zálohované mestá si zachovali svoju samosprávu. Na ich čele aj naďalej stál „gróf“ volený zástupcami 13 miest. Gróf mal najvyššiu správnu i súdnu právomoc. Richtári sa každoročne schádzali obyčajne v sídle grófa a schvaľovali výročnú správu. Okrem toho mala Provincia XIII

spišských miest aj tzv. veľkú radu, ktorú tvoril okrem richtárov aj určený počet volených zástupcov z každého mesta. Nazývali sa Hundertleit – „Stoľudia“, pretože pôvodné grémium tvorilo sto ľudí. Koncom 16. storočia sa tento počet zredukoval na 46-48 ľudí. Do veľkej rady patrili aj richtári 13 miest. Rada bola spolu s grófom najvyššou inštanciou v Provincii XIII spišských miest. Poľskú správu zálohovaného územia vykonával starosta, ktorého sídlom sa stal hrad Ľubovňa. Jeho povinnosťou bolo dozeráť na správu miest a hlavne na vyberanie a odvádzanie poplatkov a daní. Vypomohol mu hradný kapitán, prípadne podkapitán a hradná stráž. V rámci Poľska tvorili zálohované mestá spolu s ostatnými zálohovanými územiami tzv. Spišské starostovstvo.

Samotné mestá si podržali pôvodné postavenie mestečiek – opíd. Mali síce samosprávu, ale ich richtár nemal plnú súdnu právomoc vo všetkých záležitostiach, tá patrila grófovi a jeho rade. Na čele mestečiek stáli richtári, mestská rada, vonkajšia rada a zhromaždenie občanov, tzv. volená obec. Richtára volilo zhromaždenie občanov každý rok. Voľby bývali koncom januára alebo vo februári. Mestská rada pozostávala z 10 prisázných, ale od 16. storočia ju tvorili len 4 prisázní. Vonkajšia rada mala 8 členov, v 18. storočí stúpol počet jej členov až na 15. Na čele volenej obce (Gemeind) bol tribún (Vormund). Volená obec riešila najvýznamnejšie záležitosti a volila aj prisázných. Každé mesto malo právo prijať si osobitné štatúty a nariadenia právneho charakteru. Existovala snaha o zjednotenie týchto predpisov aj preto, aby Provincie XIII spišských miest mohla rozhodnúť v prípade, že sa niekto k nej odvolá proti rozsudku vlastnej mestskej vrchnosti. Provincie XIII spišských miest nemala vlastného kata. V nami spomínaných mestách poznali nielen súd vlastného richtára a rady a súd grófa a jeho rady, ale v niektorých prípadoch pozostával súd z richtárov týchto piatich miest. Medzi najvýznamnejšie povinnosti mestskej samosprávy patrilo vyberanie a odvádzanie daní, poplatkov a rôznych služobností. Mestá mali dane vyrúbené podľa veľkosti chotára. Spišská Sobota, hoci bola hospodársky a remeselnícky najsilnejším mestom, platila najmenšiu „kráľovskú daň“, keďže mala najmenší chotár.

Spišskej Soboty sa dotklo viacero politických, hospodárskych a iných udalostí, ktoré mali vplyv na jej rozvoj. V roku 1474 ju navštívil kráľ Matej Korvín. Bola poškodená v roku 1491 počas bojov medzi Matejom Korvínom a Vladislavom II.

o uhorský trón. Po roku 1552 sa tu rozšírila reformácia. Podľa zoznamu domovej dane v roku 1579 bolo v Spišskej Sobote 74 domov. Od polovice 16. storočia do konca 17. storočia sa Spišská Sobota stala „zo stránky školského prospechu ostatným mestám vzorom“. Aj v ostatných obdobiach tu boli školy na vysokej úrovni. Hospodársky vzostup zaznamenala Spišská Sobota v druhej polovici 16. storočia. V roku 1567 bolo mestu udelené privilégium v ktorom kráľ Maximilián okrem obvyklých týždenných trhov povolil aj dva výročné jarmoky. V rokoch 1619 – 1620 si chceli Sobotčania postaviť okolo mesta hradbu. Keďže sa im to kvôli odporu miešanej uhorsko-poľskej komisie nepodarilo, mesto si ochránili hospodárskymi budovami a zároveň si vybudovali štyri prístupové brány. V čase protireformácie Spišskú Sobotu podpálil v roku 1682 tókölyovský vojak. Temer celá zhorela. Podľa kanonickej vizitácie prepošta Sigrayho z roku 1700 bolo v Spišskej Sobote 828 obyvateľov. Na zásah panovníčky Márie Terézie boli v roku 1772 spišské mestá a medzi nimi aj Spišská Sobota vrátené do Uhorska. V meste horelo aj v roku 1775, kedy ľahlo popolom temer celé mesto.

Dňa 9. septembra 1774 Uhorská kráľovská miestodržiteľská rada vydala nariadenie, podľa ktorého sa Provincii XIII spišských miest priznalo právo na vlastnú samosprávu regulovanú dočasným štatútom a 21. októbra toho istého roku panovníčka udelila provincii erb a pečať. 5. júna 1778 Mária Terézia slávnostným privilégiom vytvorila Provinciu XVI spišských miest. Potvrdila ich právo na samosprávu a súčasne k tomu vydala potrebný štatút. Od toho roku sa v súdnictve provinčný súd riadil uhorským právom.

Mestskú samosprávu koncom 18. a v 1. polovici 19. storočia zabezpečoval richtár, mestská rada a vonkajšia rada (obec). Mešťania si volili prostredníctvom svojich zástupcov vo vonkajšej rade každoročne, najneskôr v marci, tribúna, richtára a štyroch senátorov, ktorým boli pridelené aj jednotlivé úseky správy mesta. Niektoré z nich zastávali aj členovia vonkajšej rady. Volil sa aj hospodár mesta, notár, prípadne ďalší zamestnanci. Zároveň sa im stanovili platy. V kostole sa konala voľba richtára a na radnici ostatných funkcionárov. Volebnému aktu predchádzala kontrola hospodárenia odstupujúcich funkcionárov, ktorú vykonali tribún a vonkajšia rada.

V zmysle ustanovenia zákonného článku 33 z roku 1876 zanikla Provincia XVI

		<p>spišských miest a Spišská Sobota bola začlenená do Spišskej župy. Zachovala si svoje mestské postavenie a stala sa <i>mestom so zriadeným magistrátom</i>. Pritom bola aj sídlom slúžnovského a volebného obvodu, okresného súdu, daňového úradu a iných menších úradov. V roku 1890 bola Spišská Sobota premenená na <i>veľkú obec</i> a vznikol tu Obecný notársky úrad v Spišskej Sobote.</p> <p>Koncom 19. storočia začala Spišská Sobota hospodársky upadať napriek tomu, že tu vznikli menšie továrničky na spracovanie ľanu a kovov, pálenica, píla a od roku 1897 elektráreň. Od roku 1869 tu bolo sídlo Sporiteľne 5 hornospišských miest. Vrcholom úpadku bolo otvorenie košicko-bohumínskej železnice v roku 1871, ktorej trasa viedla cez Poprad. Tým bol podmienený rozvoj priemyslu práve v tomto meste. V roku 1881 tu bývalo 823 obyvateľov v 135 domoch. Od roku 1883 sa začalo uvažovať aj o prenesení administratívy do Popradu, čo sa stalo skutočnosťou v nasledovných rokoch.</p>	
3.2.3.	Archival history	<p>Archívny fond Magistrátu mesta Spišská Sobota začal vznikať už so zrodom samotného mesta v 13. storočí. Starostlivosť o archívy bola podmienená jednak ich administratívnym využitím a jednak záujmom o ne ako o zdroj poznania. V roku 1883 historik Koloman Demkó označil archív Magistrátu mesta Spišská Sobota ako nepatrný a najstaršiu písomnosť datoval do rokov 1411 – 1412.</p> <p>V publikácii Franza Zimmermanna z roku 1891 sa spomína, že Spišská Sobota má listiny od roku 1407, uvádza sa tu aj Marckbuch, Haus Buch, cechové písomnosti z rokov 1522 – 1771 a z 15. storočia „Zipser Wilkühr“ pozostávajúci z dvoch častí.</p> <p>Evakuácia archívov východného Slovenska bola nariadená vládny poverencom v Prešove Sabol-Palkom 24. decembra 1944 pod č. 1381/1944. Rôznym spôsobom boli však cenné písomnosti naložené a odtransportované do Zemského archívu sliezskeho v Opave. Po skončení vojny ich tam objavil profesor Branislav Varsik. Prvý náklad písomností, medzi ktorými boli aj archívne dokumenty Magistrátu mesta Spišskej Soboty, bol vrátený do popradského múzea 25. septembra 1945, kde bol prevzatý JUDr. Eugenom Bohušom (*1892-†1977), vtedajším riaditeľom múzea. Archívny materiál zo</p>	Dejiny archívneho fondu

		<p>Spišskej Soboty bol evakuovaný v dvoch debnách, ktoré sa bez väčších strát vrátili späť.</p> <p>Pred tým, ako sa stal archívny fond Magistrátu mesta Spišská Sobota súčasťou Štátneho okresného archívu v Poprade, informoval o jeho stave JUDr. Eugen Bohuš v roku 1952 nasledovne. <i>„Archív Spišskej Soboty. Pôvodne uložený v archívnej miestnosti v budove MNV v Spišskej Sobote. V decembri 1944 bola staršia časť archívu evakuovaná v dvoch bedniach. Po vojne bol evakuovaný archívny materiál v poriadku vrátený späť. V júni 1950 bola táto časť prenesená do archívu v Tatranskom múzeu, nakoľko Spišská Sobota bola politicky pripojená k Popradu. Ostatný archívny materiál, ktorý nebol evakuovaný nachádza sa doteraz v archíve bývalého MNV v Spišskej Sobote. Materiál, ktorý sa nachádza v archívnej miestnosti Tatranského múzea bol pôvodne usporiadaný o čom svedčia staršie signatúry na jednotlivých kusoch pergamenových listín. Pomocných kníh (elenchov, katalógov, inventárov a i.) niet. Táto staršia časť archívu reprezentovaná je materiálom listinnej a knižnej povahy. Ostatného materiálu je menej. <u>Listiny</u>: staršia časť materiálu obsahuje celkom 17 kusov pergamenových listín, uložených oddelene od ostatného materiálu v truhlici tak, že každá listina je uložená vo zvláštnej obálke označenej letopočtom. Materiál nie je regestovaný. Zo spomínaného počtu je 10 stredovekých listín z nasledujúcich rokov: 1407, 2 x 1411, 4 x 1412, 1439, 1474 a 1499. K stredovekému materiálu sa ďalej radia známe cenné kusy archívneho materiálu označené maďarsky ako: 1/ Szepes szombati „Zipser Willkür a 2/ Szepes szombati Chronica. Novoveký materiál: Novoveké listiny sú z rokov: 1539, 3 x 1560, 1567, 1633 a 1646. <u>Knihy</u>: Knižný materiál je iba novoveký. Obsahuje rôzne protokoly, vzniknuté či už činnosťou mestskej rady alebo činnosťou početných spišsko-sobotských cechov. K mestským protokolom sa radia: 1/ „Marckbuch“ vedený od r. 1579 až do pol. XVIII stor. obsahuje rôzne údaje a zápisy súdneho, hospodárskeho (daňového) charakteru. (Napr. Vom Amt eines frommen Richters ein kurtzer Bericht, Census provincialis Tredecim Regalium oppidorum terrae Scepusiis 1579 a i.) 2/ „Marck Buch“ od r. 1660 – 1700 (rôzne zápisy, prísahné formuly, zoznamy domov, kúpno-predajné zmluvy a i. ako to vidieť i z neskoršieho maďarského názvu knihy „Ház vételi szerződésék és kronikai jegyzetek.“ 3/ „Erbschafts-Protocoll“ (1685 –1820), podľa titulu i neskoršieho maďarského názvu (Oröklési jegyzökönyv). Ide o testamentárny protokol. 4/ „Currenten Buch (1733 – 1743) obsahuje zápisy rôznych nariadení. 5/ Daňová kniha s neskorším maďarským názvom „Telek könyv“ obsahuje rôzne zápisy, súpisy majiteľov domov</i></p>	
--	--	--	--

		<p><i>a pod. k daňovým účelom, vedená od roku 1731 do roku 1835. 6/ „Collectanea Allerlay Nützlicher und notwendiger Regeln des Rechts... aus dem Saxenspiegel ... excerpt... 1732.“ Obsahuje okrem naznačeného rôzne opisy privilégií udelených 13 spišským mestám (Štefana z r. 1271, konfirmácie privilégií Vladislava z r. 1499, Eudovíta z r. 1523, poľských kráľov a i.). Ďalej nasleduje pomerne dobre zachovaný knižný materiál z konca XVIII. a začiatku XIX. storočia (protokoly, daňové knihy, sirotské a i.). Z cechových protokolov, ktoré treba v archíve pokladať za depozit, najvýznamnejšie sú: Zechen Buch, vedený od r. 1658 a „Zechen Buch der Schneider“ z r. 1670. <u>Aktový materiál</u>: Ktorý sa sústavne zachoval od konca XVIII. storočia nebol dosiaľ prenesený do budovy Tatranského múzea a uložený je v archívnych miestnostiach bývalého MNV (terajšieho Okresného súdu) v Spišskej Sobotě. Materiál tento je iba z čiastky usporiadaný. Registratúra z konca XVIII. storočia a začiatku XIX. storočia je uložená podľa rokov vo zvláštnych fascikloch. Registratúra novšia nie je usporiadaná.“</i></p>	
3.2.4.	Immediate source of acquisition or transfer	Fond Magistrát mesta Spišská Sobotá bol do Štátneho okresného archívu v Poprade prevzatý z Tatranského múzea v Poprade (v súčasnosti Podtatranského múzea) 1. januára 1951 – p. č. 15 a 21. februára 1978 – p. č. 283.	Spôsoby získavania archívnych prírastkov
3.3.1.	Scope and content	<p>Archívne dokumenty z činnosti Magistrátu mesta Spišská Sobotá sa zachovali v množstve 22,70 b. m.</p> <p>Úradné knihy, registratúrne pomôcky, účtovné, daňové a ostatné knihy a spisový materiál je možné využiť pri štúdiu regionálnych dejín Spiša a mesta Spišská Sobotá. Poskytuje cenné informácie ku štúdiu politických, administratívnych, hospodárskych, sociálnych, cirkevných, školských, kultúrnych, športových, spolkových dejín o celkovom živote a dianí v meste od stredoveku do zániku magistrátu v roku 1890. Štúdiom je možné získať informácie o obchodovaní mesta i jeho kontaktoch v rámci Uhorska i v zahraničí, údaje o konkrétnych osobách, predstaviteľoch i obyvateľoch mesta, o výstavbe a hospodárskom rozvoji. Vzhľadom k významu mesta Spišská Sobotá je materiál vhodný pri prácach z histórie Uhorska a Slovenska. Fond je možné využiť</p>	Obsah a rozsah archívneho fondu

		<p>kvôli celistvosti a rozsahu aj pri dielach týkajúcich sa pomocných vied historických (paleografia, sfragistika, diplomatika a pod.).</p> <p>Z pôvodných pomôcok sa zachovali dva inventáre – z roku 1787, 1828 a jeden inventár bez udania rokov. Od polovice 19. storočia sa zachovali podacie denníky. Kvôli pôvodnému zachovaniu usporiadania spisov sú tieto dvojako usporiadané. Prvá časť spisov, kde dominovali hlavne obežníky a úradné písomnosti z nadriadených inštitúcií je uložená podľa dátumu. Druhú, menšiu časť tvoria v príslušnom roku písomnosti, ktoré vznikli z činnosti magistrátu. Najpočetnejšie sú tu informácie majetkového a hospodárskeho charakteru, rôzne súdne spory medzi občanmi Spišskej Soboty, z náboženského diania v Spišskej Sobote a okolí, kde bola v tomto období silná protireformácia. V spisoch sa nájdu informácie týkajúce sa Spišskej Soboty, ako zálohovaného územia, najmä z hľadiska hospodárskeho a cirkevného. Nezanedbateľné sú tu informácie o školstve. Písomnosti sú uložené podľa pôvodných čísel, ktoré pridelil magistrát.</p>	
3.3.2.	Appraisal, destruction and scheduling information	Vyrad'ovanie pri spracovaní archívnych dokumentov nebolo zaznamenané.	Vyrad'ovanie a hodnotenie
3.3.3.	Accruals	Fond je uzavretý a prírastky sú nepravdepodobné.	Možné prírastky
3.3.4.	System of arrangement	<p>Listiny</p> <p>Knihy</p> <p>I. Spisový materiál</p> <p>I.A. Registratúrne pomôcky</p> <p>I.B. Spisy</p>	Spôsob usporiadania
3.4.1.	Conditions governing acces	Prístupný	Podmienky prístupu
3.4.2.	Conditions governing reproduction	Archívne dokumenty možno reprodukovat' so súhlasom archívu podľa podmienok uvedených v jeho bádateľskom poriadku a v súlade s internými predpismi MV SR.	Podmienky vyhotovovania

			reprodukcii
3.4.3.	Language/scripts of material	Latinský, nemecký, maďarský a slovenský jazyk	Jazyk/písmo archívnych dokumentov
3.4.4.	Physical characteristics and technical requirements	Čiastočne poškodený.	Fyzický stav a technické požiadavky
3.4.5.	Finding aids	Štátny okresný archív v Poprade. ROZLOŽNÍKOVÁ, Virginia. <i>Mesto Spišská Sobota. Inventár listín a kníh 1407 – 1877.</i> Poprad, 1987. Ministerstvo vnútra SR, Štátny archív v Levoči, pobočka Poprad. KOLLÁROVÁ, Zuzana. <i>Magistrát mesta Spišská Sobota I. 1670 – 1890 (1897).</i> Poprad, 2014.	Vyhľadávacie pomôcky
3.5.1.	Existence and location of originals	Ministerstvo vnútra SR, Štátny archív v Prešove, pracovisko Archív Poprad, Sobotské nám. 20, 058 01 Poprad	Existencia a umiestnenie originálov
3.5.2.	Existence and location of copies	Kópie neboli vyhotovené.	Existencia a umiestnenie kópií
3.5.3.	Related units of description	Archívny fond pôvodcu na rovnakej úrovni, s ktorým sa územne kompetenčne prekrývali. Služnovský úrad v Spišskej Sobote (1810) 1850 – 1922. Archívne fondy úradov miestnej štátnej správy obvodnej resp. obecnej úrovni	Súvisiace jednotky opisu

		nadväzujúci na pôvodcu fondu: Obecný notársky úrad v Spišskej Sobote 1891 – 1925; Obvodný notársky úrad v Spišskej Sobote (1914) 1925 – 1945	
3.5.4.	Publication note	<p>K najznámejšej knihe fondu k Spišskosobotskej kronike sú nasledovné edície:</p> <p>DEMKÓ, Kálmán. A Szepes-szombati krónika. In <i>A „Szepesmegyei Történelmi Társulat“ évkönyve VII.</i> Levoča 1892, s. 1-38; PUKÁNSZKY, B. Chronicon, quod conservatur in Monte s. Georgii. In <i>Scriptores rerum Hungaricarum II.</i> Budapestini 1938, s. 276; WAGNER, Carolus. <i>Analecta Scepusii sacri et profani II,</i> Viennae 1774, s. 46-68; SOPKO, Július. <i>Kroniky stredovekého Slovenska.</i> Budmerice : RAK 1995, s. 102-111.</p> <p><i>Edície k ostatným dokumentom sa nachádzajú v nasledovných dielach:</i> SCHMAUK, Michael. <i>Supplementum analectorum terrae Scepusiensis. Pars II.</i> Spišské Podhradie 1889; WEBER, Samuel. Supplementum III. Analectorum terrae Scepusiensis. In <i>Szepesmegyei Történelmi Társulat Évkönyvei XI/1908;</i> III. Pótlék Wagner: Szepesmegye okirattárához. Levoča 1908, 371 s.; BRUCKNER, Győző. A szepesmegyei lövészeéhek élete (két közlemény). In FÖRSTER, Jenő. <i>Közlemények Szepes Vármegye Múltjából.</i> III. évfolyam 1911, s.146, 202; BRUCKNER, Győző. Oklevélgyűjtemény a Lengyelországnak elzálogosított szepesi városok levéltáraiból. V. Szepesszombat levéltára. In FÖRSTER, Jenő. <i>Közlemények Szepes Vármegye Múltjából.</i> VI. évfolyam 1914, s. 140-145; SROKA, Stanisław A. <i>Dokumenty Polskie z archiwów dawnego królestwa Węgier.</i> Tom I (do 1450), Kraków 1998, Tom II (dokumenty z lat 1451-1480), Kraków 2000, Tom III (dokumenty z lat 1481-1500), Kraków 2003.</p> <p>Archívne dokumenty z fondu a informácie o archíve sú publikované:</p> <p>BOHUŠ, Eugen. Poučenia z evakuácie a repatriovania východoslovenských archívov. In <i>Nové slovo</i> 3, 15. 2. 1946, č. 6, s. 12-13.</p> <p>BOHUŠ, Eugen. Archív Veľkého Popradu. In <i>Archivní časopis</i> 1953, č. 2, s. 125-128.</p> <p>BOHUŠ, Eugen. <i>Najstarší Markbuch archívneho fondu Spišskej Soboty.</i> Rkp. na Krajskej správe Ministerstva vnútra odbor archívov.</p> <p>BOHUŠ, Eugen. <i>Požiarny štatút XIII spišských miest v archíve Spišskej Soboty.</i> Rkp. na</p>	Informácie o publikovaní

	<p>Krajskej správe Ministerstva vnútra odbor archívov; DÉCSÉNYI, Gyula. A szepessombati Krónika. In <i>Századok 1892</i>. DEMKÓ, Kálmán. Szepesvármegye városi levéltárai. In <i>A Szepesmegyei Történelmi Társulat Évkönyve 5</i>, Levoča 1889, s. 117-119. DEMKÓ, Kálmán. A „Szepesmegyei történelmi társulat“ évkönyve. Lőcse 1891. EIS, G. – RUDOLF, R. <i>Altdeutsches Schrifttum im Nordkarpatenraum</i>. München 1960. GLATZ, Anton Cyril. <i>Kostol sv. Juraja v Spišskej Sobote</i>. Košice : Agentúra SAŠA, 2001. CHALUPECKÝ, Ivan (ed.). <i>Dejiny Popradu</i>. Košice : Vydavateľstvo Oriens, 1998. JANKOVIČ, Vendelín. Z minulosti Spišskej Soboty. In KUCHÁR, Augustin. <i>Popradské metamorfózy</i>. Poprad : MsNV v Poprade a Kultúrne a spoločenské stredisko, bez roku vydania, s. 105-125. JANKOVIČ, Vendelín. Z minulosti Spišskej Soboty. In <i>Nové obzory 8</i>, 1966, s. 149-176. JANKOVIČ, Vendelín. Spišská historiografia. In <i>Spišské mestá v stredoveku</i>. Košice 1974, s. 159-172. <i>Knigi polskoj koronnoj metriki XV. stoletia</i>, tom 1, Warszawa 1914, č. 108. KOLLÁROVÁ, Zuzana. O niektorých archívnych fondoch z územia súčasného Popradského a Kežmarského okresu. In <i>Slovenská archivistika XXXI</i>, 1992, č. 2, s. 156-163. KOLLÁROVÁ, Zuzana. <i>Bibliografia archivárov a Štátneho okresného archívu v Poprade</i>. Poprad, 1994. KOLLÁROVÁ, Zuzana. Postavenie a význam mestských archívov v historickom dianí Spiša. In ŠVORC, Peter. <i>Spiš v kontinuite času</i>. Prešov – Bratislava – Wien, 1995, s. 20-25. KOLLÁROVÁ, Zuzana. Zabudnuté centrum vzdelania – Spišská Sobota. In ČIČAJ, Viliam. <i>Formy a obsah vzdelanosti v historickom procese. Zborník materiálov z vedeckej konferencie v Smoleniciach 17. – 19. novembra 1997</i>. Bratislava : VEDA, vydavateľstvo Slovenskej akadémie vied, 1999, s. 31-42. KONEČNÝ, Marián. Príspevky k chronológii a topografii husitskej výpravy na Spiš roku 1433. In <i>Husitský tábor roč. 5</i>, 1982, s. 177-209. KUZMÍK, Jozef. <i>Slovník starovekých a stredovekých autorov, prameňov a knižných</i></p>	
--	--	--

	<p><i>skriptorov so slovenskými vzťahmi</i>. Martin, 1983;</p> <p>KUNNERT, Heinrich. Archivbestände in der Slowakei. In <i>Deutschtumsfragen in Nordkarpatenraum</i>. Käsmark 1943, s. 47-55.</p> <p>LAMOŠ, Teodor. <i>Bibliografia k archívom na Slovensku</i>. SÚA a Publikačný ústav Povereníctva vnútra v Bratislave. Bratislava : Štátny ústredný archív, 1953;</p> <p>MALOVCOVÁ, Božena. „Husiti“ na Spiši. In <i>Podtatranské noviny, Ozveny histórie</i> roč. 16, 4/1990, s. 4;</p> <p>MALOVCOVÁ, Božena. Vzácnny fragment (o Spišskosobotskej kronike). In <i>Poprad</i>, roč. 2, 16. júla 1991, s. 4;</p> <p>MALOVCOVÁ, Božena. <i>Das älteste erhaltene Marchbuch der Stadt Georgenberg/ Spišská Sobotá</i>. In <i>Südostdeutsches Archiv</i> XL/XLI Band, 1997/1998, s. 147-161.</p> <p>MALOVCOVÁ, Božena. Mestská kancelária Spišskej Soboty. In <i>RAGÁČOVÁ, Júlia (zost.). Diplomatická produkcia v stredovekom meste</i>. Bratislava 2005, s. 33-40.</p> <p>MALOVCOVÁ, Božena. Práva a povinnosti richtárov na konci 16. storočia. In <i>Podtatranské noviny roč.45, 24. 8. 2004, č. 35, s. 4</i>.</p> <p>MALOVCOVÁ, Božena. Vznik a charakter najstaršej zachovanej spišskosobotskej mestskej knihy z r. 1579 – 1930. In <i>CHALUPECKÝ, Ivan (zost.). Z minulosti Spiša</i>, roč. 9-10, 2001/2002, s. 119-130.</p> <p>MALOVCOVÁ, Božena. Najstaršia spišskosobotská kniha (Marckbuch). In <i>Universitas Comeniana. Historica</i> roč. XLV, Bratislava 2002, s. 91-95.</p> <p>MALOVCOVÁ, Božena. Práva a povinnosti richtárov Spišskej Soboty na konci 16. storočia. In <i>Poprad</i>, roč. 12, 2. 2. 2001, č. 8, s. 5.</p> <p>PONDUŠA, Ivan. Spišská Sobotá v revolučnom roku 1848. In <i>Podtatranské noviny, Ozveny histórie</i> roč. 6, 5/1980, s. 3.</p> <p>SOBOTÍK, Bohumil. <i>Východoslovenské ordinace 1614 – 1741 a české země</i>. Ostrava 1958, s. 5.</p> <p>SOPKO, Július. <i>Kódexy a neúplné zachované rukopisy v slovenských knižniciach</i>. Martin, 1986.</p> <p>SOPKO, Július. Zrkadlá stredovekého času. In <i>Historická revue</i> roč. 4, č. 8, 1993, s. 11-12.</p> <p>ŠPIRKO, Jozef. <i>Husiti, jiskrovci a bratříci v dejinách Spiša (1431 – 1462)</i>. Spišská Kapitula, 1937</p>	
--	---	--

		<p>THALLÓCZY, Lajos. A történeti congressus. In SZILÁGYI, Sandor. <i>Századok VIII. füzet</i>. Budapest 1885, s. 22-53.</p> <p>VARSIK, Branislav. Osudy východoslovenských archívov za poslednej vojny. In <i>Historica slovacica 1945 – 1946</i>, č. 3-4, s. 267-271.</p> <p>ZIMMERMANN, Franz. <i>Über Archive in Ungarn</i>. Hermannstadt, 1891.</p>	
3.6.1.	Note		Poznámka
3.7.1.	Archivist's note	Opis archívneho fondu vyhotovila PhDr. Zuzana Kollárová, PhD.	Informácia o spracovateľovi a spracovaní
3.7.2.	Rules or conventions	Opis vyhotovený podľa ISAD(G): General International Standard Archival Description, Second Edition	Pravidlá alebo zásady
3.7.3.	Date(s) of descriptions	17. 04. 2020	Dátum vyhotovenia opisu